

Publicerad 2015-10-24 18:26 av FannyMCD

Andas i min mun

Så kom den dagen som jag väntat på.

Du stod mitt ute på asfaltsfäten och väntade.

Du stirrade med nattsvarta ögon mot mig, medans jag blundade och tänkte på döden.

Jag ville att du skulle andas i min mun.

Omfamna mig och se mig.

"Ta mig då!" skrek jag inombords.

Men från min mun kom bara luft, likt ett eko utan ljud.

Jag ville att du skulle säga att vi var menade för varandra.

Att du plötsligt förstått att jag var kvinnan i ditt liv.

Att det är för mig du andas.

Att du vill bli ett med mig.

Men nej.

Jag blundar medans du går förbi mig på asfaltfälten.

Jag är bara en av hundra miljoner människor i ett surrigt och dammigt storstadsmyller.

En nål i en höstack.

En myra i myrstack.

En fågel utan vingar.

Ingenting.

Om inte död för dig.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren FannyMCD med Poeter.se id #49189 innehar upphovsrätten